Díszpohár

Alkotó	Jacobus (Jakob) Schliesser aktív 1641/1642-1671
Készítés ideje	1648
Készítés helye	Nagyszeben
Anyag	ezüst
Technika	aranyozott, trébelt, vésett
Méretek	magasság: 11,1 cm súly: 225 g szájátmérő: 95,0 cm talpátmérő: 68,6 cm
Leltári szám	60.9.1

Leírás

Az ezüstből készült, trébelt, vésett, felfelé szélesedő hengeres testű cápás pohár különleges helyet foglal el az esztergomi Keresztény Múzeum gyűjteményében, ugyanis nemcsak a múzeumi gyűjtemények egyik „alapító atyjának” a hagyatékából került be a múzeumba, hanem minden bizonnyal Ipolyi személyes „használatában” állt, mint arra a pohár testén látható Ipolyi-címer és az 1882-es évszám utal. A pohár palástját az ötvösmű előző tulajdonosának, Péchy Erzsébetnek a címere is díszíti, 1648-as évszámmal.

A pohár Jacobus (Jakob) Schliesser (Schließer, Schlesser; aktív 1641/1642-1671) nagyszebeni ötvös remeke. Schliesser valószínűleg vándorútján telepedett meg Nagyszebenben, ahol 1641. november 30-án avatták aranyműves mesterré. A kutatás mai állása szerint mesterjegyét csak 1642-től használta, így minden bizonnyal ekkor kezdte meg működését. A Reispergergasse-n lévő műhelyében három legénnyel (tanulóval) dolgozott. Fia, Hansig Schliesser, 1671. július 18-án lépett be inasnak Daniel Kroner aranyműves mesternek a szintén a Reispergergasse-n álló műhelyébe – Jacobus Schliesser ekkor már nem élt. Schliessernek egy részben aranyozott ezüst, fedelének belsejében aranyozott római éremmel díszített fedeles kannája a budapesti Magyar Nemzeti Múzeum gyűjteményében található (lt. sz.: 1955.8.C), Egy-egy fedeles kannája található a szászorbói (német: Urwegen. Szász: Urbihen, Ausendref; román és ma: Gârbova, Gârbova Sâseasceâ, Fehér megye, Románia) evangélikus templomában, 1645-ből és a nagyszebeni Brukenthal múzeumban (lt. sz.: T.86/14905). A fenteken túl még más magyar és külföldi gyűjtemény, (köztük magángyűjtemények) is őrzik műveit. Bardi Terézia, 2026

Proveniencia

Ipolyi-gyűjtemény

